

Ordliste til katalog

Afbundet garn: Forskellige partier af garnet afdækkes inden farvning. På denne måde kan man få et bestemt mønster frem i det færdige arbejde.

Biedermeiertiden: 1820 - 1835

Boteh: Orientalisk pærelignende mønster (flammeornament), bruges i ”franske sjaler”.

Brochering: Mønstertrådene i vævningen ligger kun indenfor mønstrets kontur på vrangside.

Brokade: Silkestof med store mønstre i flere farver, også metaltråd.

Damask: Silke, uld eller hørstof med en eller to farver i en tæt vævning som giver et blankt mønster på mat bund.

Empiretiden: 1804 – 1820.

Faconneret silkebånd: Kompliceret mønstervævet bånd, hvor mønstertrådene ikke ligger udenfor mønstrets kanter.

Flasker: Åbne slidser i underkanten af kvindebuller og lange mandsveste.

Gazeknipling: Vævet stof i drejebinding, en åben vævning, hvor nogle tråde drejes om andre, så de holdes på plads, brugt til kvindehovedtøj i stedet for håndkniplinger. Blev solgt af kræmmere og jøder og blev derfor kaldt jødeknipping.

Glitning: Efterbehandling af uld-, hør- og bomuldsstof, som giver stoffet en blank overflade.

Helskåren særk: Kropstykket er et stykke uden overskæring i taljen.

Hvergarn: Stof med islæt af uld på hør- eller bomuldstrand, vævet hjemme eller hos landsbyvæveren, kan være ensfarvet, men er ofte mønstret f.eks. stribet.

Ikat: Trend eller islæt af pletfarvet garn.

Jacquardvævning: Teknik som ved hjælp af hulkort gør det muligt at væve komplicerede mønstre, konstrueret af J-M Jacquard 1805.

Kalmank: Helulent satinvævet stof, med striber og/eller andre mønstre.

Kattun: Bomuldsstof (cotton), trykt kattun er en- eller flerfarvet trykt bomuldsstof.

Lancering: Mønstertrådene i vævningen løber som ekstra trendtråde i længden eller som islæt i hele stoffets eller båndets bredde.

Mol: Tyndt bomuldsstof, brugt til kvindernes tørklæder og hovedtøj.

Molskind: Kraftigt, slidstærkt bomuldsstof med opkradset vrang.

Petit point: Halve korssting.

Picot: Picoter er små eller større løkker i kanten af silkebånd.

Satin: Tæt vævning som giver en glansfuld retside.

Shirting: Glittet bomuldsstof, brugt til foerstof i tøj fra sidste halvdel af 1800-tallet.

Sletkappe: Tylskappe uden pynt, hverken knipping eller broderi.

Sparesyning: Fladsyning hvor mønstertrådene kun ligger på retsiden, mens de på vrangside ses som prikker, kaldes også amagersyning.

Svandown: Købestof med plysstriber, brugt til mandsveste fra 1830erne.

Svikkel: Mønsterstrikket pynt på siderne af strømper.

Taboret: Fint, glittet, lærredsvævet uldstof med lanceret og/eller brocheret mønster.

Taft: Lærredsvævet silke.

Tarlatan: Åbenvævet bomuldsstof, ofte kraftigt stivet.

Tamburering: Hækling på stof. Tamburering på tyndt bomuldsstof blev brugt til pynt på tørklæder, forklæder og hovedtøj.

Vadmel: Uldstof.

Voile: Tyndt bomuldsstof, brugt til kvindernes tørklæder og hovedtøj.